

הבמה המסתובבת

של תיאטרון בית ליסין והתיאטרון העירוני באר-שבע

אביב מאוחר

122

123

יוצרי ההצגה

אלכסיי ארבוזוב

מחזאי

מחזאי ובמאי רוסי, בוגר הסטודיו לתיאטרון בלנינגרד. ב-1941, בשלהי מלחמת העולם השנייה, יסד תיאטרון נוער במוסקבה. זכה להצלחות גדולות בשל חושו לאקטואליה תיאטרלית ולכושרו הבימתלי.

אהרון אלמוג

במאי

בוגר בית הספר הדרמטי שליד תיאטרון הבימה. במשך 25 שנה עבד כשחקן בתיאטראות הבימה. הקאמרי, החאן הירושלמי ותיאטרון חיפה. לפני 5 שנים החל עבודתו כבמאי. בין ההצגות אותן ביים: הפרדס בהבימה, נעורי ורדה'לה בנה צדק, רבוש נטוש, שיץ ואחרי החגים בתיאטרון הקאמרי. בעונת ההצגות 1989-90 משמש כבמאי בית בתיאטרון העירוני באר-שבע.

הלל מיטלפונקט

תרגום

מחזאי ובמאי. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. מבין מחזותיו: תיאטרון חיפה: התקוה האחרונה של רחוב נחמני, שרטא הקטן הקוף, הזלמנאים (על פי קולבאק), בובה, פטפוטים על הנילוס (על פי מחפרו).

תיאטרון הבימה: מי תהום, הגג, מכולת. תיאטרון באר-שבע: מפיסטו (על פי קלאוס מאן). צוותא: סטרופטיז אחרון.

כתב וביים:

בצוותא: אנשים בלילה (בשיתוף עם יהושע סובול), מאמי. בתיאטרון הבימה: מירוד זמני. בתיאטרון בית ליסין: נטושים. בתיאטרון חיפה: העלמה והמוות. בתיאטרון באר-שבע: נהג ציירת, שם המשחק.

תירגם:

המחרשה והכוכבים, צילו של אקדחן, עקומים, האי, כותרת ראשית, קומיקאים, מפגש משולש.

בשלוש השנים האחרונות מכהן כמחזאי בית בתיאטרון באר-שבע.

מרים גורצקי

תפאורה ותלבושות

ילידת מולין. מוסמכת בעיצוב תפאורה ותלבושות, אוניברסיטת תל-אביב החוג לתיאטרון. שנת 1976.
מעצבת תפאורות ותלבושות לתיאטרון, מחול ומופעים.
מלמדת עיצוב במח בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב.

דן הנדלסמן

מוסיקה

בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין ובח"ס למוסיקה של אונייל בארה"ב.
חיבר מוסיקה לתיאטרון, לטלוויזיה ולמפעל מחול בארה"ב.
הוזמן כמלחין אורח לפסטיבל המחול האמריקני 1983.
מאז שובו ארצה הלחין מוסיקה להצגות **שמפרות ואסתר** בפסטיבל עכו, להצגות טרומפלדור 85, **מיכאל קולהאס**, **נגע ומנוחה**, **הדלמה**, גם הוא באצילים ואחרי החגים בתיאטרון הקאמרי, לתמונות צייד ושם המשחק בתיאטרון באר-שבע להאב בתיאטרון הבימה.

הלחין מוסיקה למחול בלהקת בת-שבע בתחום הבודור שימש כמנהל המוסיקלי והמעבד של הבטלנים וכן הלחין אחדים מן השירים לתוכנית זו.

לאחרונה הלחין את המוסיקה להצגות **מיס דייזי** בבית לסין, **אלות** בתיאטרון הבימה, ו**רחם סודקי** בתיאטרון הקאמרי.

אריאל אריאב

תאורה

בוגר המגמה לעיצוב תאורה ותפאורה באוניברסיטת תל-אביב. בשנים האחרונות עיצב תאורה ותפאורה במספר בתי-ספר למשחק וכן עיצב תאורה ללהקת המחול בת-דור, תיאטרון באר-שבע והקאמרי.

השתתף בחמש פסטיבלי עכו האחרונים.

בין עבודותיו עיצוב תאורה ותפאורה להצגות:

הדה גאבלר, **תמונות מהוצאה להורג**, **אקווס**, בבית צבי.
בפסטיבל עכו האחרונים: **אלמנות** (פרס הפסטיבל), חי (צ'ליש הפסטיבל) ו**המבשר**.

בתיאטרון באר-שבע: **עקרונות הכתיבה**, ברור כשמש, **דני והים הכחול**.

בתיאטרון הקאמרי: **לחוג את הזמן**.

בתיאטרון הספריה: **נשיקת אשת העכביש**, נשים בצמרת.

שחקנים

מרים זוהר

בעונה הקודמת עדיין הופיעה מרים זוהר על במת תיאטרון בית ליסין בתפקיד מרתה ב**מי מפחד מוירגיניה וולף**?, הצגה שזכתה בפרס תפוח הזהב של רשות השידור לשנת 1989 כהצגת השנה. את העונה הנוכחית שלה פתחה בגילום דמותה של המשוררת היהודיה אלה לאסקר-שילר בשנותיה האחרונות כפליטת מלחמה בירושלים, במחזהו המקורי של מוטי לרנר **אלזה**, תפקיד אותו הוזמנה להציג במזרח ומערב ברלין.

מרים זוהר כמעט לא שיחקה תפקידים קומיים, אף שחשקה בהם, כי תמיד נדרשה חוזר והידרש לתפקידים הדרמטיים הגדולים של הקלאסיקה - קלאופטרה, קורדליה, מדאה, מרי סטיוארט - ולתפקידים הנשיים הבולטים במחזות צ'יכוב, לורקה, אוינל, טנסי וויליאמס, אלבי וכו'. אבל, מי שראה אותה בתפקיד המורה הרוסיה לבלט במחזה של יוסף ברייסוף **המרדס** ייזכר בהצלחתו של תפקיד קומי-רומנטי קודם שלה.

ב-1987 הוכתרה מרים זוהר ככלת פרס ישראל.

מרק חסמן

יליד ליטא, שם שיחק שנים רבות בתיאטרון הממלכתי בוילנה ובסרטים שונים.

עלה ארצה בשנת 1980 והצטרף לתיאטרון באר-שבע. שיחק בהצגות רבות, ביניהן: **שש נפשות מחפשות מחבר**, **אגדות מיערות וינה**, **דה**, **רוחות**, **יונו והטווס**, **תופים בלילה**, **ליר** (ליר), **עמדי החברה**, **השחקן**, **השטן במוסקבה** (וולנד), **איש הפיל**, **קומיקאים**, **חלום ליל קיץ**, **שאלה של גיאוגרפיה** (גרישה), **אותו** **ואת בנו** (מושקי פירמונטוב), **המתאבד**, **אילוף הסודרת** (בפטיסטה), **רק בימי ראשון** (קופר), **ברוח המרא**, **מותו של סוכן** (ווילי לומן), **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **קומדיה של טעויות** (מולינר) **ומותו של מקיד** (הצגת יחיד).

מאת
אלכסיי ארבוזוב

תרגום	הלל מיטלפונקט
בימוי	אהרון אלמוג
תפאורה ותלבושות	מרים גורצקי
מוסיקה	דן הנדלסמן
תאורה	אריאל אריאב

משתתפים:

מרים זוהר	לידיה וסילייבנה זרבר
מרק חסמן	רודין ניקולאיביץ'

הצגה ראשונה: 2.6.90
משך ההצגה: **כשעה וחמישים דקות כולל הפסקה**
מנהל ייצור ותפעול: **ישעיהו ביבלש**
"יצור: **אריה האובן, רמי דקל, יפה ביטון**
עוזרת במאי: **נרקיס זמרטוב**
מנהלת הצגה: **יעל ניר**
מנהל במה: **אופיר פרנק**
מפעיל תאורה: **אילן ארן/ראובן וולנר**
טכנאי קול: **אלי דן**
חשמל ואלקטרוניקה: **משה גנץ, יצחק סלחגי**
עוזר תפאורה: **דור הרנזון**
עוזרת תלבושות: **דניאלה קודיש**
בניית תפאורה: **ארגונית**
ביצוע תלבושות: **ברטה קוורטץ**
עיצוב גרפי: **סטודיו שתיים**
צלומים: **חנית שני**
פאות: **ליליאן בורשבסקי**
כובעים: **קרן מנוסי ודרור בנוש**
עיצוב כובעים ואביזרים

תודתנו ל**אל"ן מוסד אברהמס**
אגודה לעזרת ילדים נכים בישראל.

ול**אגודה למען העיוור ולמניעת העיוורון**
רח"י שוקן 30 ת"א-יפו.

על המחזה

ריגה, אביב שנת 1968.
לידיה וסילייבנה, מחלימה בסנטוריום אותו מנהל די"ר רודין ניקולאיביץ'.
לידיה המרדנית מוחה על הנהלים הנוקשים בסנטוריום, די"ר ניקולאיביץ' מוחה על אופיה ההפכפך של לידיה.
לידיה אוהבת להאכיל את השחפים בכל בוקר, הדוקטור אוהב למצוץ סוכריות בכל שעות היום.
לידיה אוהבת לטייל בגשם, הדוקטור חושש מגשם, מראומטיזם ומהתקף לב.
לידיה הגאה לא תתיר לאף גבר לנהל את חייה, הדוקטור הגאה לא יתיר לאף אישה לחדור לחייו...
לידיה בודדה, חיה בתוך זכרונותיה. הדוקטור בודד וחי בתוך זכרונותיו...
האם האביב הזה מאוחר מדי לתחילתו של סיפור אהבה?

BEIT LESSIN THEATRE

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

OLD WORLD

By **Aleksei Arbuzov**

Translated by **Hillel Mitelpunkt**

Directed by **Aharon Almog**

Set and Costume Design by **Miriam Guretzky**

Music by **Dan Handelsman**

Lighting Design by **Ariel Ariav**

THE CAST:

Miriam Zohar Lidya Vasilyevna

Mark Hassman Rodin Nikolayevich

First Performance: June 2, 1990.

מרים זוהר ומרק חסמן נפגשו על הבמה בעבר רק פעם אחת, בערב אחד, כשעלו אל במת תיאטרון החאן בירושלים בשנת 1981 לקבל את "פרס מאיר מרגלית", מרים זוהר על תפקידה כגברת-וואיר ב**הרובע העתיק** של טנסי ווילאמס ומרק חסמן על ההישג שבהתערותו בתיאטרון הישראלי בתפקידיו **בחיים בתיאטרון** מאת דוד מאמט ואיבנוב מאת צ'יכוב.

תשע שנים אחר כך הם נפגשים סוף סוף ומשחקים יחדיו בהפקה המשותפת של תיאטרון בית ליסין ותיאטרון באר-שבע במסגרת הבמה המסתובבת.

